

Måne og sol

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag

Mel.: Egil Hovland 1974

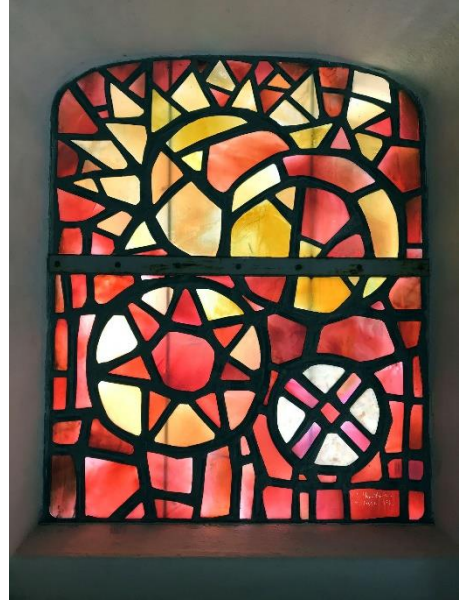
Måne og sol,
vand, luft og vind
og blomster og børn
skabte vor Gud.
Himmel og jord,
alting er hans,
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre, vi synger dit hellige navn.

Jesus, Guds søn,
levede her
og døde for os,
lever i dag,
ja, han er her,
ja, han er her,
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre, vi synger dit hellige navn.

Ånden, vor trøst,
levende, varm
og hellig og stærk,
taler om Gud,
bærer os frem
dag efter dag.
Herren vor Gud vil vi takke.
Herre, vi takker dig.
Herre, vi priser dig.
Herre, vi synger dit hellige navn.

Tekst: Britt G. Hallqvist 1973.

Holger Lissner 1978.

Sven Havsteen-Mikkelsen, 1986

Nu titte til hinanden

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag

Mel.: C.E.F. Weyse 1837

Nu titte til hinanden de favre blomster små,
de muntre fugle kalde på hverandre;
nu alle jordens børn deres øjne opslå,
nu sneglen med hus på ryg vil vandre.

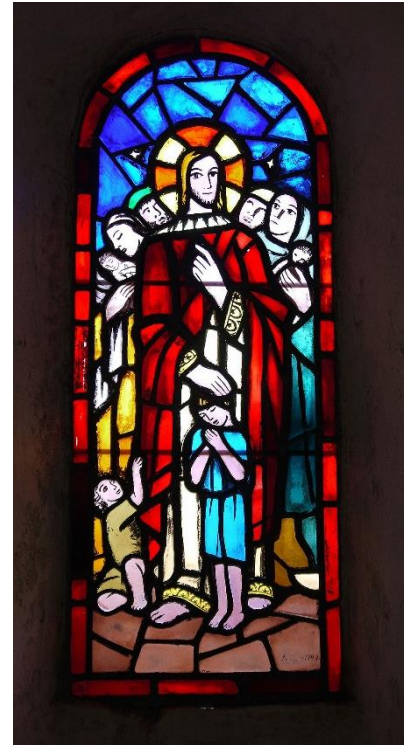
Den kære Gud og Skaber den mindste orm er nær:
han føder fugl og markens lilje klæder;
dog menneskenes børn har han allermest kær,
Gud ånder på øjet, når det græder.

Guds Søn var selv et barn, og på krybbestrå han lå,
hans vugge stod på jord foruden gænge.
Guds Himmeriges fryd har han lovet de små
og blomster fra Paradisets enge.

Guds Søn har os så kær, han er børnevennen stor,
han bærer barnet op til Gud på armen;
han storm og hav betvang, da han vandred på jord,
men børnene leged ham ved barmen.

O du, som os velsigned og tog i favn de små,
en morgen se vi dig i Paradiset;
du lærte os til Gud vore øjne opslå,
evindeligt være du lovpriset!

B.S. Ingemann 1837.

Jais Nielsen, 1949

Solen begynder at gløde.

Mel. Willy Egemose

Solen begynder at gløde.
Mørket i verden har tabt.
Lad os gå ud for at møde
lyset Gud lige har skabt.

Små bitte dråber af glæde
hænger i græsset. Vi tror
det er Guds vilje at træde
ud på den hellige jord.

Fuglesang oppe og nede.
Støj fra en myldrende by.
Store og små gør sig rede.
Dagen er dirrende ny.

Markerne dufter at lykke.
Stråene bølger så småt.
Trods alt det onde og stygge
tror vi, at livet er godt.

Lyset er kommet til verden.
Gud har besøgt vores jord.
Udvalgt blandt stjernerne er den
Klode, hvor mennesker bor.

Kristus stod op fra de døde.
Mørket i verden har tabt.
Lad os gå ud for at møde
Lyset, Gud lige har skabt.

Lars Busk Sørensen 1990

*Lyset oppe fra Vorherre,
Poul Ebbe Nielsen, 2001*

Lysets engel går med glans

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag

Mel.: C.E.F. Weyse 1837

Lysets engel går med glans
gennem himmelporte.
For Guds engels strålekrans
flygter alle nattens skygger sorte.

Sol går over verden ud
med Guds lys i øje:
Se! Vor Herres sendebud
går på gyldne skyer i det høje.

Englen spreder over jord
glansen fra Guds Himmel;
i sin kåbes stråleflor
favner han alverdens glade vrimmel.

Sol ser ind i slot og vrå,
ser på drot og tigger,
ser til store, ser til små,
kysser barnet, som i vuggen ligger.

Os han også favne vil,
englen i det høje;
os han også smiler til,
englen med Guds Himmel-glans i øje.

Os har og vor Herre kær:
ingen sjæl han glemmer;
i hvert solglimt Gud er nær
og vor glade morgensang fornemmer.

B.S. Ingemann 1837.

Lysets engel, Nis Schmidt, 2012

Se min engel

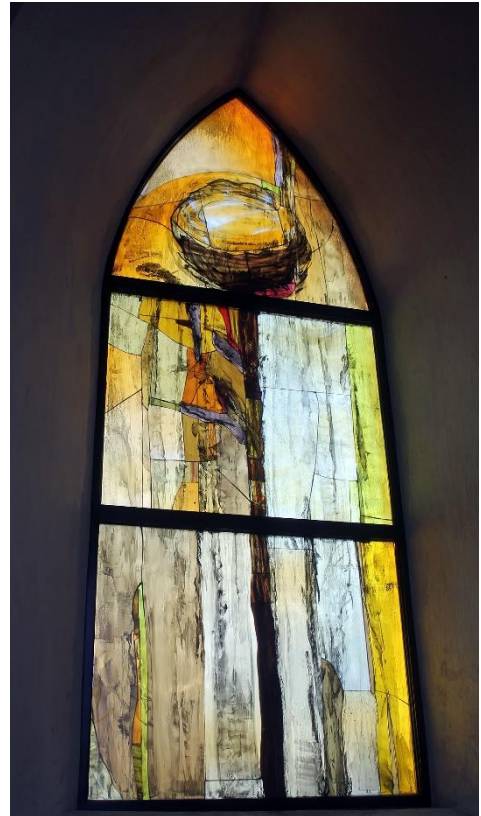
Arne Andreassen

Se min engel, hvide engel
lander blidt på din bløde jord
Åbner en sprække i himmelens dække
Kommer fra lyset og sår et ord

2. Se min bue, gyldne bue
danner bro til en himmeljord
Når Herren kommer blir vinter til sommer
Pagten besejlet af nye ord

3. Se min glæde, grønne glæde
vander gavmildt din tørre jord
Håbene skinner og lyset forbinder
himlen og jorden i fremtidsord

Arne Andreassen, 2011

Maja Lisa Engelhardt 2015

Dejlig er jorden

© Det Kgl. Vajsenhus' Forlag

Mel.: Schlesisk 18. årh.

Dejlig er jorden!
Prægtig er Guds Himmel!
Skøn er sjælenes pilgrimsgang!
Gennem de favre
riger på jorden
går vi til Paradis med sang.

Tider skal komme,
tider skal henrulle,
slægt skal følge slægters gang;
aldrig forstummer
tonen fra Himlen
i sjælens glade pilgrimssang.

Englene sang den
først for markens hyrder;
skønt fra sjæl til sjæl det lød:
Fred over jorden!
Menneske, fryd dig,
os er en evig frelser fød!

B.S. Ingemann 1850.

*Lyset sejrer over mørket,
Sven Havsteen-Mikkelsen, 1968*